

# ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

---

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 27<sup>ΗΣ</sup> ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1946

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΑΡΙΣΤ. ΚΟΥΖΗ

---

Ἡ Ὀλομέλεια τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν συνήλθεν εἰς ἕκτακτον συνεδρίαν πρὸς δεξιῶσιν τοῦ νέου τακτικοῦ μέλους ἐν τῇ τάξει τῶν Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν κ. **Σωτηρίου Σκίπη**. Παρέστησαν ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, ἀνώτατοι διοικητικοὶ καὶ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, τῆς Ἀνωτ. Σχολῆς τῶν Καλῶν Τεχνῶν καθὼς καὶ πολλοὶ προσκεκλημένοι.

Ὁ Πρόεδρος κ. **Ἀριστοτέλης Κούζης** ἐπιδίδων εἰς τὸν κ. Σ. Σκίπην τὰ διαπιστευτήρια γράμματα καὶ τὰ διάσημα τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ χαιρετίζει αὐτὸν ἕξ ὀνόματος τῆς Ἀκαδημίας διὰ τῶν ἑξῆς:

Κύριε Σωτήριε Σκίπη,

*Μετὰ χαρᾶς δεξιούμαι ὑμᾶς σήμερον εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν ὡς τακτικὸν μέλος αὐτῆς ἐν τῇ τάξει τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Τεχνῶν. Παρακαλῶ δὲ νὰ καταλάβητε τὴν δι' ὑμᾶς καθιερωθεῖσαν ἔδραν, ἀφ' οὗ παραλάβητε τὰ διαπιστευτήρια ταῦτα γράμματα τῆς Ἀκαδημίας καὶ ἀναρτήσητε τὸ Ἀκαδημαϊκὸν τοῦτο σῆμα.*

Κύριε Ἀκαδημαϊκέ,

Οἱ ἴδονται τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν μὴ λησμονοῦντες ὅτι ἐν Ἑλλάδι αἱ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι πρῶται κατ' ἐντολήν τοῦ Θεοῦ πατρός των ὑπέδειξαν τὸν τρόπον τῆς συνθέσεως τοῦ ἐντέχνου καὶ ρυθμικοῦ λόγου, τῆς καλουμένης δῆλα δὴ κατὰ τοὺς ἀπωτάτους ἐκείνους χρόνους «ποιητικῆς», περαιτέρω δὲ ὅτι ἐν Ἑλλάδι διετυπώθησαν τὸ πρῶτον καὶ οἱ κανόνες τοῦ εὐρύθμου τούτου λόγου καὶ ἐγράφησαν εἰς αὐτὸν πλεῖστα ἀθάνατα τῆς Ἑλληνικῆς διανοίας προϊόντα, ἐπὶ τούτοις δὲ θέλοντες νὰ καταδείξωσιν ὁποίαν σημασίαν καὶ νῦν ἔτι ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἀποδίδει εἰς τὴν πόησιν, ἐξέλεξαν κατὰ τὴν ἀρχικὴν σύστασιν τῆς Ἀκαδημίας μεταξὺ τῶν πρώτων ἀκα-

δημαϊκῶν τρεῖς ποιητάς, τοὺς ἀειμνήστους Κωστὴν Παλαμᾶν καὶ Ἀριστομένη Προβελέγγιον καὶ τὸν ἀκαδημαϊκὸν κ. Γεώργιον Δροσίνην, τοὺς κλείσαντας τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν ἀγνοιάτους ἰδανιστάς, τῶν ὁποίων τὰ εἰς ἔμμετρον ἔκφρασαν ἔργα, προϊόντα ἀνωτέρας ἐνεργοῦ διανοητικῆς παρορμήσεως καὶ ἐμπνευστικῆς ἀντιλήψεως, ἐν τῷ διαυγεῖ οὐρανῷ τῆς σκέψεως ὡς αὐτόφωτοι ἀστέρες θὰ ἐξακολουθῶσι νὰ ρίπτωσιν ὑπέρολαμπρον φῶς ὠραιότητος καὶ ἁρμονίας.

Ἐν τῷ ναῷ τούτῳ τῆς γνώσεως, τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τέχνης, καλεῖσθε νῦν καὶ ὑμεῖς, κύριε συνάδελφε, νὰ μετάσχητε διὰ τὸ συντελεσθῆν λογοτεχνικὸν ἔργον σας, περὶ τοῦ ὁποίου εἰδικώτερον θέλει πραγματοποιηθῆ ἔντολῃ τῆς Συγκλήτου τῆς Ἀκαδημίας ὁ ἔγκριτος συνάδελφος ἀκαδημαϊκὸς κ. Δημήτριος Μπαλᾶνος.

Τὸ ἔργον ὑμῶν, ἀπὸ 45 ἐτῶν ἀρξάμενον, ὑπῆρξε πολυμερές, πλούσιον εἰς ἀντικειμενικότητα, διαύγειαν καὶ χάριν, ἐπεξετάθη δὲ εἰς ὅλα τὰ εἶδη τοῦ λόγου, κυρίως δὲ εἰς λυρικὴν πηγαίαν καὶ αὐθόρμητον ποίησιν, διὰ τῆς ὁποίας εὐρύθμως ἐξεφράσατε πάντοτε τοὺς προσωπικοὺς σας στοχασμοὺς καὶ τὰ μύχια τῆς καρδίας σας αἰσθήματα.

Πολλαπλᾶ δὲ πρόκεινται δείγματα τῆς ἀδιαλείπτου δημιουργίας σας καὶ τῆς ἀόκνου εἰς τὴν ἱερὰν τέχνην διακονίας σας. Ποιήματα ἐκφράζοντα τοῦ ἀνθρώπου τοὺς πόθους, τὰ δεινὰ αὐτοῦ, τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν λήθην, τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν πατρίδα Ἑλλάδα καὶ τὴν ἐλευθερίαν καὶ πλείστας ἄλλας ἐντυπώσεις καὶ ἐμπνεύσεις ἀπὸ τὰς ὄνειρώδεις σφαίρας, ὅπου δύναται νὰ ἵπταται ἡ ἀνθρωπίνη ψυχὴ, ἀποκαλύπτουσα καὶ ἀντιλοῦσα πάντοτε τὸ ὠραῖον καὶ τὸ ἁρμονικόν :

Γέλοια, τραγούδια, κλάματα καὶ στεναγμοὺς  
φωνῆς χαρᾶς καὶ πόνου γογγυσοῦς  
ὄλ' ἀδελφωμένα  
σὲ μιὰ ἀπέραντη ἁρμονία ταιριασμένα  
στὴν πολυσύνθετη ἁρμονία τῆς ζωῆς,

ὅπως πολὺ παραστατικῶς ἔφραλεν ἀριστοτέχνης ὁ Προβελέγγιος περιγράφων τοιαύτας ποιητικὰς συνθέσεις.

Ἄλλ' ἐν τῇ ἐκλογῇ σας δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψει μόνον ταῦτα, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ ἐκλεκτὸς συγγραφεύς, ὁ ἄνθρωπος.

Καὶ αἱ αἰσθητικαὶ δ' ἔτι κρίσεις τῶν πολλῶν περὶ τοῦ ἔργου σας, ὡς καὶ αἱ ὅμοιαι τιμητικαὶ τῶν εἰδικῶν, ἀναγνωρίζουσιν εἰς αὐτὸ ἔμφυτον δημιουργικὴν ἰδιοφυίαν, τὴν ὁποίαν, πρωταρχικῆς σημασίας, καὶ ὁ πολὺς Schiller ὑπενόει τονίζων ὅτι :

Μὲ τ' ἅγιο χέρι του ὁ Θεὸς  
τὴν κεφαλὴν διαλέγει  
ποὺ κρίνει ἄξια νὰ δεχθῇ  
τὴν τιμημένην δάφνην.

Τῆς ποιήσεως δ' ὅμως, ἰδίᾳ κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην, ἔχομεν ἀνάγκην καὶ δι' ἄλλο τι. Ἡ μεγάλη αὕτη χαρὰ τῆς ζωῆς μας δὲν πρέπει νὰ ἀποσκοπῇ εἰς τὴν Τέχνην καὶ μόνον καὶ εἰς τὴν δι' αὐτῆς αἰσθητικὴν ἀντίληψιν — ἀπόλαυσιν, συγκίνησιν, καὶ ἄλλας ζωτικὰς ἐκδηλώσεις — ἢ εἰς ἐξύμνησιν μόνον τοῦ φυσικοῦ κάλλους, ἀλλά, ὡς καὶ οἱ Ἕλληνες συγγραφεῖς ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων ἐτόνισαν καὶ εἰς βελτίωσιν, ἠθικοποίησιν καὶ ἐξευγένισιν τῆς κοινωνίας, τῆς ὁποίας οὐ μόνον τὰς ἀρετὰς πρέπει νὰ διερμηρεύη, ἀλλὰ καὶ τὰς κακίας νὰ ἐπιδεικνύη καὶ νὰ ἐπιτιμᾷ. Χωρὶα συγγραμμάτων τῶν ἀρχαίων ἐλλήνων προτρέπουσι πρὸς τοῦτο τοὺς «σεμνοτέρους» ποιητὰς, ὡς ἀπεκάλουν τούτους διαστέλλοντες ἀπὸ ἄλλων δευτερευόντων ὑπὸ ταπεινοῦ μόνον πνεύματος διαπνεομένων, διασυσρόντων καὶ καταρριπιόντων τὴν Τέχνην. Ἀναμφιβόλως δ' ἡ ποίησις καὶ παρ' ἡμῖν ἄνω τρέπουσα τὴν καρδίαν καὶ τὸ πνεῦμα καὶ στερωῶς ἐχομένη τῶν ὑψηλῶν ἰδανικῶν, διὰ τῆς αἰσθητικῆς τῆς ζωῆς πείρας, μεγαλοφυοῦς συλλήψεως καὶ ἄλλων εὐεργετικῶν ἐπιδράσεων αὐτῆς, πλεῖστα κέκληται νὰ ἀποδώσῃ εἰς ἀποκατάστασιν τῆς δεινῶς χειμαζομένης καὶ οὐκ ὀλίγον κλονισθείσης εἰς τὰ βάρθρα καὶ τὰς ἀρχὰς αὐτῆς συγχρόνου κοινωνίας.

Κύριε Συνάδελφε,

Ἴδου σήμερον ἡ ἀμοιβὴ τῶν κόπων σας καὶ ἡ ἐπίστευσις τοῦ ἔργου σας.

Εἷς τι ποίημά σας λέγετε,

*Μὰ τί ρωτᾷς! Θὰ ὑπάρχη τοῦ Ἀπόλλωνα*

*πάντα κάποιος ναὸς στὸ νησί σου.*

*Σύρε ἐκέτης του, ἂν ρωτῶθης πὼς δύνασαι*

*μ' ἀξιοπρέπεια νὰ κρούσῃς τὴ λύρα.*

Ἴδού! Σᾶς ἠγοίχθη ὁ ναὸς ἐν ᾧ κηρύσσεται τὸ ἀληθές καὶ μυσταγωγεῖται τὸ ὠραῖον καὶ τοῦ ὁποίου τὰ προπύλαια κοσμεῖ αὐτὸς οὗτος ὁ Ἀπόλλων. Ὡς εὖ παρέστητε! Εἰσέλθετε ὅχι ὡς ἐκέτης, ἀλλ' ὡς ἱερουργὸς νὰ βαδίσωμεν, διακεντώμενοι ἀπὸ τὴν παλαιὰν εὐκλειαν, πρὸς τὰ ἐμπρὸς πάντοτε, πιστοὶ εἰς τὴν ὑψηλὴν ἀποστολὴν τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηναίων, καὶ ὡς σεῖς κάπου τονίζετε:

*Γιὰ χρόνια ἀφάνταστα νὰ λέμε*

*λόγια σοφά, λόγια τρανά.*

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Δημ. Σ. Μπαλᾶνος ὁμιλεῖ περὶ τοῦ ἔργου τοῦ κ. Σκίπη καὶ ἀναλύει αὐτὸ λέγων τὰ κάτωθι:

Κατ' ἐντολὴν τῆς Ἀκαδημαϊκῆς Συγκλήτου λαμβάνω τὸν λόγον διὰ νὰ ἐκθέσω τὰ κατὰ τὴν δρᾶσιν τοῦ νεοεκλεγέντος ὑπὸ τῆς ὀλομελείας τακτικοῦ μέλους τῆς Ἀκαδημίας κ. Σωτηρίου Σκίπη, τὸν ὁποῖον σήμερον αὕτη δεξιούται ἐπισήμως. Ἐν πλή-